

Matkakertomus

LIGHTNING-PURJEHDUKSEN MM-KILPAILUT,

24-29.07.2001, Marsala, Italia

W.Karhusaari, P.Bollström, R.Kangas

Sponsored by KPMG Consulting

Siirtykäämme syksyn sateista hetkeksi takaisin kesän aurinkoon ja lämpöön. Välimeren aalloille, Sisilian länsikärkeen, Lilibeoon*, jossa järjestettiin vuoden 2001 Lightning-purjehduksen EM- ja MM-kilpailut. Suomesta matkaan lähti kuusi venekuntaa, joista 4 purjehti EM-kilpailuissa ja 5 MM-kilpailuissa. Itse olin mukana MM-kilpailuissa FIN-14352, Sinin, kipparina. Veneen omistaja, Riitta Kangas, lähti matkaan keulagastina ja Pekka Bollström keskigastina. Team KPMG oli kasassa.

Tarina alkaa helteisenä heinäkuun 7. päivänä Järvenpään Vanhankylänniemessä jossa venekunnat tukijoukkoineen hikoilivat Tuusulanjärven rannalla pakaten veneitä matkalle kohti Marsalaa. Ihme ja kumma, mutta viisaiden ihmisten (= insinöörien :-)) suunnittelemaan kuljetustelineeseen oli melko helppo lastata kuusi kappaletta Lightning-veneitä, rantakärryineen kaikkineen. Nosturin, sähköporakoneiden ja voimavasaroiden avustuksella tosin. Pressua peräkärryn päälle nostattaessa kävi muutama oteeseen mielessä että näinkö FIN-14532, Sinin, viimeistä kertaa ehjänä.

Veneet pakattuna. Mastoja pujotellaan kehikon rakoihin 5 metrin korkeudessa.

Huoleni – jota myös muutamat muuta kipparit ilmaisivat veneistä – oli onneksi aiheeton: Sini ja muut veneet löytyivät ehjinä Circolo Velico Marsalan pihalta muutaman viikon kuluttua kun saavuimme Maijan kanssa Sisiliaan lauantaina 21. päivä. Riitta ja Pekka olivat matkustaneet Sisiliaan päivää aikaisemmin – meidän onneksi. 'Peritalialaiseen tyyliin' hotellin varausmaksu oli 'hukunut' matkalla joten meillä ei ollut huonetta täyteen buukatusta hotellissa. Kellon lähestyessä ilta yhdeksää "To me it is not a problem" ei kuulosta kovin mukavalta hotellivastaanoton työntekijän lausumana. Onneksemme Pekalla oli melko kookas yhden hengen huone (parhaimmillaan huoneessa majoittui 5 liti-purjehtijaa – hotellin varausjärjestelmät kun eivät oikein tuntuneet toimivan...) jossa majoitumme ensimmäisenä yönä. Sunnuntaina majoitusongelmat ratkesivat lopulta – kiitos erään pursiseuran jäsenen – parhain päin, kun saimme

Maijan kanssa vuokrattua merinäköalalla varustetun asunnon klubin läheisyydestä.

Maanantaina aloitimme veneen virittelyn kisakuntoon ja kävimme totuttelemassa paikallisiin purjehdusolosuhteisiin. EM-kilpailut olivat täydessä vauhdissa joten varsinaiselle rata-alueelle emme päässeet, mutta 35 asteen lämmössä ja noin 6-8 m/s tuulella oli mukavaa ottaa tuntumaa Välimeren, n. +25 asteisiin, aaltoihin. Samalla saimme rauhassa harjoitella melko haastavaa rantautumista. Klubilla ei ollut minkään sortista aallonmurtajaa ja veneiden lisäksi piti väistellä 'satama-altaassa' uivia lapsia – klubin uimaranta kun oli laitureiden välissä. Italia...!

Tiistai sujui rauhallisissa – kuten paikalliseen ilma-piiriin kuuluu – merkeissä ilmoittautumispapereita uudelleen (toukokuussa lähetetyt paperit olivat 'kateissa'...) täyttäessä ja virallisia mittauksia odottaessa. Suurempaa kiirettä ei tuntunut olevan joten ehdimme käydä hieman turisteeraamassa paikallisilla suolatehtailla. Saimme purjeet ja veneen lopulta mitattua, joskin kölikulma ei 'mennyt mittoihin'. Paikallinen maestro suostui korjaamaan asian seuraavana päivänä ennen harjoituskilpailuja – illalla kun vuorossa oli EM-kilpailujen palkintojakoseremoniat.

Keskiviikkona olikin sitten ohjelmassa – kölikulman korjauksen (pari puupalaa, silikonia ja ductteippiä) jälkeen – harjoituskilpailut ja MM-kilpailujen avajaisseremoniat. Vene kulki melko mukavasti ja olimme luottavaisilla mielillä lähdessä torstaina alkavaan koitokseen. Illan avajaisiin tosin emme osanneet valmistautua. Virallisen lipunnoston lisäksi saimme 'nauttia' mm. spinning-esityksestä – pyöräilyhän on aika suosittua Italiassa... Mitenkäs se vanha sanonta kuului: "When in Rome, do as the Romans do"...

Hämmennys oli melkoinen kun spinning-esitys alkoi...

Ensimmäinen kilpailupäivä, torstai 26.07., koitti 44 venekunnalle (edustettuina: USA, Kanada, Chile, Bolivia, Argentiina, Kreikka, Sveitsi, Suomi ja isäntämaa Italia) ihanteellisissa sääolosuhteissa. +30 astetta ja 6-8 m/s pohjoistuulta. Maininki nousi tuulen yltyessä melko suureksi ja Sinin kippari miehistöineen oli hieman hämillään millä saada veneeseen vauhtia. Emme olleet harjoitelleet juurikaan isossa aallokossa purjehtimista ja tämä näkyi venevauhdissa varsinkin vastatuuliosuuksilla joilla tipuimme tasaisesti muun fletin vauhdista. Lopputuloksena kaksi pökäsijaa, 44.

Perjantai alkoi melko samanlaisissa sääolosuhteissa kuin torstai, tosin tuuli oli hieman rauhallisempi noin 5-6 m/s, mikä taasen sopi meille vallan mainiosti sillä aallokko ei noussut kovin korkeaksi. Ensimmäisen kryssin aikana pysyimme hyvin mukana fletin – sen loppuosan – mukana kunnes tekninen katastrofi iski – solmu joka kiinnitti ison skuutin puomiin irtosi juuri kun olimme lähestymässä yläpoijua. Lopputuloksena oli isopurje ilman skuuttia ja keskeytys. Ei-purjehtijoille voinen kertoa että tämä EI ole hyvä juttu. Pekka toimi ansiokkaasti skuuttina = piti puomia suht keskellä venettä joten pääsimme kiertämään yläpoijun. Korjaus vesillä ei ollut mahdollinen joten suuntasimme välittömästi kohti rantaa, jonne onneksemme pääsimme nopeasti pelkän spinaakkerin voimin. Pikaiset rantautumisluet, puominvaihto ja takaisin radalle. Ehdimme hyvin päivän toiseen starttiin joka sujuikin jo hieman paremmin. Kun taakse jäi yksi venekunta ja muutama venekunta varasti startissa/keskeytti sijoitus oli 42.

Kolmas kilpailupäivä lauantai alkoi ihanteellisissa auringonotto-olosuhteissa: +35 astetta, ei tuulta. Jälkimmäinen luonnollisesti haattasi purjehdusta, mutta ei vesileikkejä joita harrastimme vesillä päivän startteja odotellessa. Samalla huomasimme toisen merkittävän purjehdukseen vaikuttavan voiman – noin 10 m/min. virtauksen. Parempi myöhään kuin ei milloinkaan... Lauantaina saatiin ajettua lopulta vain yksi startti jossa saimme jätettyä taaksemme jo kaksi venettä sijoituksen ollessa 38 (useampi venekunta varasti startissa).

Sunnuntai oli merkitty varapäiväksi (MM-regatassa ajetaan 6 starttia joista 5 parasta lasketaan tuloksiin) ja järjestäjillä oli kuumat oltavat sillä tuulta oli jopa vähemmän kuin lauantaina. Muutaman tunnin rannassa odottelun jälkeen regatan järjestelykomitea passitti meidät vesille odottamaan tuulta, joka lopulta virisi melko ripeäksi 8 m/s puhuriksi. Sijoitus melko korkeassa aallokossa jatkoi tasaista sarjaamme: 40. Lopputuloksissa olimmekin kunnia-kaalla viimeisellä sijalla.

Treeniä, treeniä ja lisää treeniä paikallisissa olosuhteissa olisi kaivattu runsaasti enemmän kaikille suomalais-venekunnille. Merenkävijöiden Aromaatt osoittivat jälleen kerran meripurjehduskokemuksensa ja olivat parhaita suomalaisia sijalla 35. Maailmanmestaruuden voitti Jeff Linton Yhdysvalloista. Jeff puolustaa titteliansä kotivesillään kun seuraavat MM-kilpailut järjestetään Miamissa vuonna 2003.

Palkintojenjakoseremonian – no spinning this time - päätteeksi pakkasimme käsipelillä loput veneet rek-

Veneiden pakkaus kotimatkaa varten sujui suomalaisella sisulla. Hiiop!

Team Sini & KPMG Consulting valmiina vesille.

kaan sillä paikallinen nosturikuljettaja ei halunnut moraalista syistä tehdä töitä sunnuntaina. Noh, kyllähän nyt kuusi 320 kiloista venettä rantakärryineen ja lasteineen (= 400+ kiloa) nousee suomalaisella sisulla rekan lavalle... Suomessa onneksi oli odottamassa nosturiauto veneiden rekasta purkua varten.

Kotimatkamme alkoi maanantaina aamuvarhaisella jolloin suuntasimme autolla Italian saappaan vartta pitkin kohti Zürichiiä. Rooma-Helsinki lentojen ollessa tupaten täynnä 'lähimmät' lennot Helsinkiin löytyivät Zürichistä josta oli buukattu lennot tiistai-illaksi. Alfa-Romeo nautti kotimaansa moottori-teistä ja Marsala-Milano välin 1500 hikistä (+30 astetta, musta auto, ei ilmastointia...) kilometriä sujuivat melko ripeästi maanantaina. Tiistaina jäikin aikaa ajella rauhallisemmin Italian Alppien yli Sveitsin puolelle josta Finnairin siivet kantoivat illaksi kotiin.

Kaiken kaikkiaan MM-kilpailumatkaa voi kuvata sanalla 'onnistunut'. Purjehduksellisesti – pökäsi-jasta huolimatta – saavutimme yhden tärkeän tavoitteen: meillä oli hauskaa veneessä. Vesillä oli toki hetkellisiä kireitä hetkiä, mutta purjehduksesta jäi päällimmäisenä hyvä maku suuhun – kiitokset tästä Riitalle ja Pekalle. Vuokravene on jo alustavasti buukattu seuraaviin MM-kisoihin Miamiin. Kohtapuoleen pitäisi varmaan jatkaa sponsorien etsintää – hyviä sponsorivinkkejä otetaan vastaan...☺

Walteri Karhusaari
Pekka Bolström
Riitta Kangas

* Lilibeo = Marsalan antiikin aikainen nimi

Koko Team Finland tukijoukkoineen paikallisen pursiseuran palmujen katveessa.